

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 10 oktober 2008 in zaak
nrs. 08/33620 en 08/33619 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 september 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van . (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 oktober 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 oktober 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

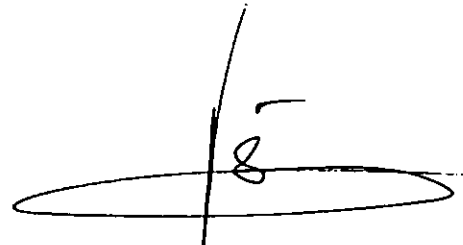
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 november 2008

91-553.

Verzonden: 10 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping horizontal stroke with a vertical line intersecting it near the center, and a small loop on the right side.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 08/33620 BEPTDN AM (vovo) & Awb 08/33619 BEPTDN AM (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake

van Turkse nationaliteit,
IND dossiernummer 0411.29.0147,
verzoeker,
gemachtigde: mr. D. Gürses, advocaat te Utrecht;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. E. Gerssen, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 10 september 2008 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel ingediend. Bij besluit van 16 september 2008 heeft verweerder de aanvraag in een Aanmeldcentrum (AC) afgewezen. Bij brief van 16 september 2008 is daartegen beroep ingesteld en is tevens verzocht om een voorlopige voorziening.

Het verzoek is ter zitting van 3 oktober 2008 behandeld. Verzoeker is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

Ingevolge artikel 8:81 Awb kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, door een partij in de hoofdzaak aan de voorzieningenrechter van de rechtbank een voorlopige voorziening worden gevraagd.

De voorzieningenrechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van de verzoeker in afwachting van de beslissing op het beroep moet worden verboden.

Indien de voorzieningenrechter na de behandeling ter zitting van een verzoek om een voorlopige voorziening van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij, ingevolge artikel 8:86 Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de bij de rechtbank aanhangige hoofdzaak.

Aangezien verweerder de aanvraag heeft afgewezen in het AC dient tevens beoordeeld te worden of de aanvraag op zorgvuldige wijze binnen 48 uur is afgedaan.

De voorzieningenrechter stelt vast dat het in de onderhavige procedure de beoordeling betreft van verzoekers herhaalde aanvraag. De eerste asielaanvraag dateert van 29 november 2004. Deze aanvraag is onherroepelijk afgewezen met de ongegrondverklaring van het beroep tegen het besluit van verweerder van 1 februari 2007 door deze rechtbank bij uitspraak van 8 november 2007. Bij uitspraak van 16 april 2008 is de bij hoger beroep aangevallen uitspraak door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: ABRS) bevestigd.

Op grond van artikel 4:6 Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzend besluit een nieuwe aanvraag wordt gedaan. De voorzieningenrechter dient te beoordelen of zich na het eerdere besluit dergelijke nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan, die tot heroverweging noopten. Het maakt daarbij geen verschil of verweerder deze aanvraag inhoudelijk heeft beoordeeld, omdat buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter kan worden voorgelegd. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen (uitspraak Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998, in de zaak Bahaddar tegen Nederland, JV 1998/45 en ABRS 11 augustus 2004, AB 2004/406).

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd. Dit geldt tevens voor bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

Originele documenten waarvan de echtheid niet kan worden vastgesteld, of kopieën worden, indien verweerder zich daarop beroept, in beginsel niet aanvaard als objectieve bron. Voorts ligt het, gelet op het bepaalde in artikel 4:6 Awb in verbinding met artikel 31, eerste lid, Vw 2000, niet op de weg van verweerder om de valsheid van een ingebracht document aan te tonen.

Ter ondersteuning van zijn herhaalde aanvraag heeft verzoeker de volgende documenten overgelegd:

- 1 Nüfuskaart;
- 2 Beschikking van verklaring bij politie met vertaling, d.d. 25 juli 1996;
- 3 Krantenartikel en internetartikel zonder vertaling d.d. n.n. en 26 november 2006;
- 4 Verklaring inbewaringstelling broer Ishan zonder vertaling, dld. 11 januari 2008, 4 december 2007, 5 december 2007;
- 5 Aangifte moeder bij justitie met vertaling, d.d. 17 maart 2008;
- 6 Brief van _____ met verzendenvelop en vertaling d.d. 15 april 2008;
- 7 Proces-verbaal van de verklaring van moeder met verzendenvelop en vertaling, d.d. 17 maart 2008;
- 8 Aangifte moeder bij justitie met vertaling, d.d. 17 maart 2008;
- 9 Brief van verzoekers neef aan de rechtbank met verzendenvelop en vertaling, d.d. 17 maart 2008;
- 10 Kopie van het proces-verbaal van de verklaring van _____ met vertaling, d.d. 4 november 2002;
- 11 Kopie van de ongedateerde brief van verzoekers nicht met verzendenvelop;
- 12 Kennisgeving dorpshef met vertaling, d.d. 10 februari 2001;
- 13 Kopie paspoort en kopie verblijfsvergunning van verzoekers neef;
- 14 Brief van de advocaat met verzendenvelop met vertaling, d.d. 7 juli 2008.

Verzoeker wil met deze documenten aantonen dat de Turkse autoriteiten thans nog steeds actief op zoek zijn naar hem vanwege zijn lidmaatschap van de - verboden - _____ in de periode van september 1993 tot 5 november 1994.

Daarnaast beroept verzoeker zich op een voor hem relevante wijziging van recht en wijst in dat kader op artikel 15, aanhef en onder c, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Europese Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de bescherming (hierna te noemen: Definitierichtlijn).

Ten aanzien van de door verzoeker overgelegde stukken is de voorzieningenrechter van oordeel dat deze niet kunnen worden aangemerkt als rechtens relevante nova. Hiertoe wordt het volgende overwogen.

Met betrekking tot het document genoemd onder 1 is gebleken dat dit document reeds in een eerdere procedure is ingebracht. Verzoeker heeft dit in de gronden van het verzoek niet betwist zodat dit niet langer in geschil is.

Wat betreft de documenten genoemd onder 2 en 10 stelt de voorzieningenrechter vast dat deze reeds zijn betrokken bij het individueel ambtsbericht d.d. 8 maart 2006. Deze documenten kunnen derhalve niet worden aangemerkt als rechtens relevante nova. Hetgeen verzoeker overigens hieromtrent heeft aangevoerd doet hier niet aan af.

De documenten genoemd onder 3 dateren van voor het eerdere besluit en hadden derhalve eerder kunnen en moeten worden overgelegd.

Ten aanzien van het document genoemd onder 4 stelt de voorzieningenrechter vast dat dit document betrekking heeft op een broer van verzoeker, _____. De stukken zien op een verdenking die in 2007 is gerezen tegen deze broer. Van enig verband tussen de verdenking tegen deze broer en de gestelde problemen van verzoeker is niet gebleken. In het bijzonder kan uit dit document niet worden afgeleid dat de Turkse autoriteiten thans nog actief op zoek zijn naar verzoeker vanwege zijn lidmaatschap van _____ in 1993 en 1994.

Naar verweerder ter zitting terecht heeft opgemerkt, kan het onder 4 genoemde document dan ook geen concreet aanknopingspunt vormen voor twijfel aan de juistheid en volledigheid van het aan de beschikking van 1 februari 2007 ten grondslag gelegde, over verzoeker uitgebrachte individueel ambtsbericht van 8 maart 2006.

De documenten genoemd onder 5 en 8 betreffen hetzelfde document. Dit document zegt niets over de gestelde problemen van verzoeker met de Turkse autoriteiten. Uit dit document blijkt slechts dat verzoekers moeder bij de Turkse justitiële autoriteiten de vraag heeft opgeworpen of verzoeker wordt gezocht door de autoriteiten in het land van herkomst. Een antwoord op deze vraag is niet gegeven, zodat ook uit deze documenten niet kan worden afgeleid dat de Turkse autoriteiten thans nog actief op zoek zijn naar verzoeker.

De documenten genoemd onder 6, 9 en 11 betreffen brieven van respectievelijk een (voormalig) partijgenoot, een neef en een nicht van verzoeker. Aangezien deze brieven afkomstig zijn van derden kunnen deze brieven niet worden gezien als objectief verifieerbare bronnen.

Evenals de onder nummer 5 en 8 genoemde documenten zegt het document genoemd onder punt 7 niets over de gestelde problemen van verzoeker met de Turkse autoriteiten. Ook in dit document wordt slechts de vraag opgeworpen of verzoeker wordt gezocht door de autoriteiten in zijn land van herkomst. Uitsluitel hierover wordt niet gegeven.

Het document genoemd onder punt 12 behelst een verklaring van het dorps hoofd van . De voorzieningenrechter stelt vast dat deze verklaring dateert van 2001. Ook uit de rapportage van de KMar van 15 september 2008 betreffende het onderzoek naar een aantal van de door verzoeker overgelegde documenten wordt gesproken over een datering in 2001. Dat verzoeker stelt dat deze verklaring uit 2007 dateert wordt derhalve niet gevolgd en wordt ook niet onderbouwd door de door hemzelf overgelegde stukken. Uitgaande van de datering zoals het vermeld staat op de verklaring had deze derhalve eerder kunnen en moeten worden overgelegd. Bovendien is de voorzieningenrechter met verweerder van oordeel dat de verklaringen van het dorps hoofd dermate vaag en algemeen zijn dat niet kan worden gesteld dat hieruit blijkt dat verzoeker thans nog actief wordt gezocht door de autoriteiten in zijn land van herkomst.

Het document genoemd onder punt 13 betreft een kopie van een paspoort van verzoekers neef. Niet valt in te zien dat dit document van enige relevantie is voor de onderhavige procedure daar dit document geen betrekking heeft op verzoeker zelf.

Document 14 betreft een brief van een advocaat in Turkije. Uit de inhoud van de brief blijkt dat verzoeker thans niet wordt gezocht door de autoriteiten in zijn land van herkomst, dan wel dat hij bij terugkomst zal worden gearresteerd. Dit document kan derhalve naar het oordeel van de voorzieningenrechter ook niet worden gezien als rechtens relevant novum.

Ten aanzien van verzoekers beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn overweegt de voorzieningenrechter het volgende.

Met verweerder is de voorzieningenrechter van oordeel dat verzoeker reeds in een eerdere procedure een beroep heeft kunnen en moeten doen op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn en dat derhalve geen sprake is van een voor verzoeker relevante wijziging van het recht. Immers, de implementatietermijn van deze richtlijn is verstreken op 10 oktober 2006 en het besluit tot afwijzing van verzoekers eerste aanvraag dateert van 1 februari 2007.

Nog afgezien hiervan, heeft verzoeker zijn beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn ook niet met (relevante stukken) onderbouwd. De voorzieningenrechter tekent hierbij aan dat uit de uitspraak van de ABRS d.d. 3 april 2008, LJN: BC8681, volgt dat een vreemdeling, ten aanzien van wie na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen en die afkomstig is uit een land waar zich, naar door hem gesteld, een binnenlands gewapend conflict voordoet, eerst onder de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn valt en deze bepaling derhalve voor hem relevant is, indien hij heeft aangetoond dat ten tijde van de totstandkoming van het besluit sprake was van een binnenlands gewapend conflict in het deel van het land, waaruit hij afkomstig is, dan wel dat op dat moment in dat deel sprake was van gevolgen voor hem van een elders in dat land bestaand gewapend conflict. Nu verzoeker op geen enkele wijze (met stukken) heeft aangetoond dat van zo'n situatie sprake is en dus niet is gebleken dat hij onder de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn valt, is deze bepaling voor hem geen relevante wijziging van het recht.

Uit het voorgaande volgt dat verweerder zich naar het oordeel van de voorzieningenrechter terecht op het standpunt heeft gesteld dat geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb. Bovendien is evenmin gebleken van bijzondere op deze zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden, die nopen tot het buiten toepassing laten van artikel 4:6 Awb.

Voorts is gesteld noch gebleken dat verweerder de aanvraag niet binnen 48 uur heeft afgedaan. Verweerder heeft de aanvraag, gelet op het voorgaande, zonder schending van de zorgvuldigheid in de AC-procedure afgewezen.

Het hiervoor overwogene brengt met zich dat het verzoek om een voorlopige voorziening dient te worden afgewezen. Gelet op hetgeen partijen, laatstelijk ter zitting, hebben aangevoerd en gezien de overgelegde stukken, is de voorzieningenrechter van oordeel dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de hoofdzaak. Het beroep wordt op voet van artikel 8:86 Awb ongegrond verklaard.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van de voorlopige voorziening en het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

Beslist wordt derhalve als volgt.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.F. Claessens en in tegenwoordigheid van
J.M. van der Stouwe als griffier in het openbaar uitgesproken op

10 OKT 2008

De griffier is buiten staat te tekenen.

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 10 OKT 2008

Correspondentie uitsluitend:

Postbus 13319
3507 LH Utrecht

Bezoekadres:

Schoolplein 5A
3581 PX Utrecht
tel (030) 231 36 46
fax (030) 234 29 95

e-mail: info@schoolpleinadvocaten.nl

www.schoolpleinadvocaten.nl

mr. R. Vlugel

mr. S. Spans

mr. D. Gürses

mr. W. Boelens

mr. J.E. Jafandoni

mw. mr. M.H.R. de Boer

mw. mr. J.G.M. ter Avest

mr. J.M. Langenberg*

advocaten en procureurs

*adviseur

secretariaat
Els Oostrum
Lenny Peeters

▼ Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC Den Haag
FALK en fax 070 365 13 80

uw kenmerk
IND 20081475

uw kenmerk

Utrecht
16 oktober 2008**HOGER BEROEPSCHRIFT VREEMDELINGENZAKEN**

Hiertoe bepaaldelijk gevolmachtigd door appelland,

van Turkse nationaliteit,

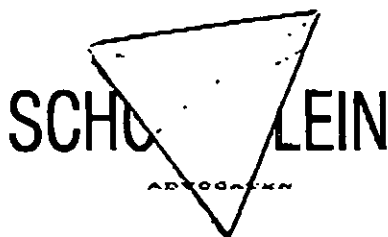
wonende te _____ en in deze zaak woonplaats kiezende te Utrecht aan het Schoolplein 5A (3581 PX) ten kantore van Schoolplein Advocaten, van wie mr. D. Gürses, advocaat en procureur, door appelland tot gemachtigde wordt gesteld en die door appelland bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep.

Appelland komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank te Almelo van 10 oktober 2008, met als kenmerk Awb 08/33620(*).

Appelland voert de navolgende grieven aan tegen de bestreden uitspraak.

Verweerder is de Staatssecretaris van Justitie.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
16 OKT 2008	
ZAAKNR. 200807677	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Schoolplein 5A
3581 PX Utrecht

Grief 1

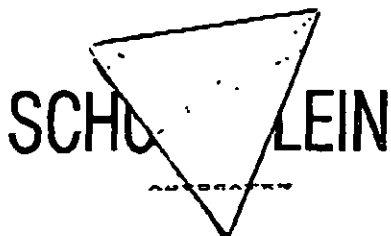
Ten onrechte overweegt de Rechtbank dat de door appelland terzake van zijn herhaalde asielaanvraag overgelegde documenten niet behoeven te leiden tot heroverweging van beslissingen die verweerder in de vorige asielprocedures van appelland heeft genomen. De Rechtbank overweegt ten onrechte dat geen sprake is van rechtens relevante nova.

Toelichting

Appelland heeft weliswaar documenten overgelegd die reeds bij de eerste asielaanvraag ingebracht zijn zoals de documenten genoemd onder 1,2,10, echter deze documenten en de nieuw ingebrachte documenten die van na het bestreden besluit in de eerste asielzaak dateren, leveren in onderlinge samenhang en combinatie gezien wel degelijk nova op.

Er zijn voorts diverse rapporten van internationale organisaties ingebracht. Niet in geschil is dat genoemde rapporten dateren van na het laatste peilmoment in de asielprocedures van appelland. Voor het oordeel dat deze desondanks niet als nova kunnen gelden, moet vaststaan dat deze rapporten op voorhand al niet kunnen afdoen aan de eerdere besluiten in de asielprocedures van appelland.

Vast staat dat appelland de Turkse nationaliteit bezit en van Koerdische afkomst is. De heer is van september 1993 tot 5 november 1994 actief lid geweest voor een in Turkije verboden politieke partij. Hij heeft deelgenomen aan gewapende acties van Nadat de Turkse autoriteiten op de hoogte waren geraakt van zijn identiteit en betrokkenheid bij heeft eiser ondergedoken gezeten in en in Hij maakte gebruik van de identiteitskaart van zijn neef. De meeste voormalige kameraden van hem zijn of gedood door het Turkse leger of voorzover zij bekend waren bij de autoriteiten, gearresteerd of zijn het land ontvlucht. Hij heeft van zijn familie vernomen dat de autoriteiten diverse keren bij zijn familie huiszoeking hebben verricht, waarbij zijn broer is opgepakt en aangeklaagd wegens betrokkenheid bij de Broer is op 1 november 2002 opgepakt in verband met het ontduiken van zijn militair appel (zie document betreffende proces verbaal verklaring verdachte). Hij werd vervolgens op 2 november 2002 door de politieke tak van de politie ondervraagd over zijn betrokkenheid bij de en hem zijn de belastende verklaringen voorgehouden. Toen heeft hij alles verteld en een beroep gedaan op de wet voor spijtoptanten. Hij heeft verklaard dat zijn broer, verzoeker, actief lid is geweest voor en dat hij heeft deelgenomen aan acties tegen het leger. Broer is uiteindelijk tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld. Verzoeker heeft documenten ingebracht waaruit blijkt dat nog 2 andere personen genaamd en belastende verklaringen tegen hem hebben afgelegd. Verzoeker stelt derhalve dat de belastende verklaringen van

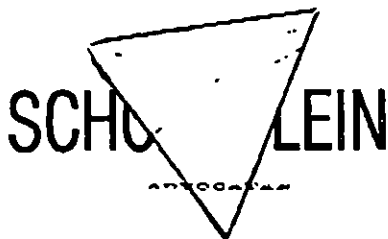
Schoolplein 5A
3581 PX Utrecht

zijn broer en de overige personen ongetwijfeld bij de autoriteiten bekend zijn. De
Staatssecretaris gaat uit van de geloofwaardigheid van de door verzoeker naar
voren gebrachte feiten. **Nu de Staatssecretaris erkent dat eiser voor de
partij 5 maanden heeft deelgenomen aan de
gewapende strijd onder de codenaam meent verzoeker dat het
niet voor de hand ligt dat hij in Turkije niet gezocht zou worden.** Het is
aldus niet uitgesloten dat de heer gelet op de inhoud van de documenten,
door de Turkse autoriteiten als een belangrijk politiek tegenstander wordt gezien.
De informatie in deze documenten - in samenhang gezien met zijn eigen
verklaringen en hetgeen hij bij zijn eerdere procedures heeft aangevoerd en
overgelegd - de inhoud daarvan wordt verzocht hier als herhaald en ingelast te
beschouwen - tonen evident aan dat hij te vrezen heeft voor vervolging in Turkije.

Weliswaar is juist dat de ingebrachte rapporten niet zien op appellant
persoonlijk, maar uit de rapporten blijkt dat de algehele veiligheids - en
mensenrechtensituatie in Turkije, met name voor Koerden en meer in het
bijzonder voor Koerden die door de Turkse autoriteiten (kunnen) worden gezien
als politieke resp. militante opposanten, sinds het laatste peilmoment in de
asielprocedures van appellant ernstig is verslechterd.

Appellant heeft terzake van zijn herhaalde aanvraag voldoende op zijn persoon
betrekkende feiten en omstandigheden aangedragen voor de aanname
dat hij tot een risicogroep behoort en dat daarom, gezien tegen de achtergrond
van de verslechterde algehele veiligheids - en mensenrechtensituatie in Turkije
zoals beschreven in de ingebrachte rapporten, niet *op voorhand* al gezegd kan
worden dat deze rapporten niet tot heroverweging van de eerdere besluiten in de
asielprocedures van appellant kunnen leiden.

In dit verband wordt uitdrukkelijk verwezen naar het standpunt van de
gemachtigde van de Staat der Nederlanden dat in zich in de
processtukken (herhaald asielverzoek) bevindt. In die brief die is
gedateerd 2 januari 2008 en gericht aan de afdeling
procesvertegenwoordiging van de IND staat het volgende vermeld: ik
hecht eraan u ervan op de hoogte te brengen dat bij mij ernstige twijfel
bestaat aan de juistheid van de beschikking. Er zijn authentieke
documenten waaruit blijkt dat de betrokkene in verband wordt gebracht
met gewelddadigheden, in de negentiger jaren gepleegd. De autoriteiten
zijn daar derhalve van op de hoogte. In een individueel ambtsbericht
wordt gesteld - kort gezegd - dat de betrokkene niet wordt gezocht. Naar
ik aanneem heeft het onderzoek geleerd dat betrokkene nergens
geregistreerd staat als gezocht. **Is daarmee uit te sluiten dat de
betrokkene in verband met de betrokkenheid bij**

Schoolplein 5A
3581 PX Utrecht

gewelddadigheden tegen de autoriteiten niets te vrezen heeft? Ik twijfel daar zeer aan” aldus de landsadvocaat van de Staat der Nederlanden

Grief 2

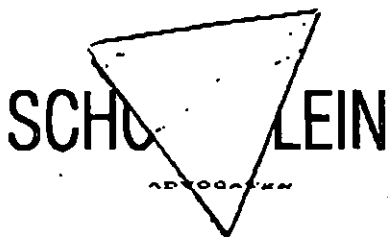
Ten onrechte overweegt de Rechtbank dat het document onder 4 dat betrekking heeft op een broer van appelland, Ihsan Cansiz geen betrekking zou hebben op de gestelde problemen van appelland.

Toelichting

komt uit een bekende Koerdische familie waarvan een broer al veroordeeld is tot een levenslange gevangenisstraf en een andere broer vervolgd wordt wegens betrokkenheid bij de . Vier neven van zijn omgekomen in een vuurgevecht met militairen. Er zijn diverse verklaringen van familieleden die de situatie waarin het gezin verkeert toelichten: het relaas van 2 broers, 4 neven die vermoord zijn, de verklaring van het dorps hoofd, procesverbalen met daarin de naam en de codenaam waarin staat dat hij voor de organisatie acties heeft uitgevoerd, de krantenberichten waarbij zijn foto is afgedrukt, verklaringen van zijn moeder en zus, verklaringen van mensen met wie hij in het verleden aan de strijd heeft deelgenomen (en deze personen zijn allemaal toegelaten asielzoekers). Verzoeker heeft in dit kader een beroep gedaan op vervolging op grond van verwantschap.

In het UNHCR-Handboek par. 43 staat de vrees voor vervolging beschreven: "these considerations need not be based on the applicant's own personal experience. What, for example, happened to his friends and relatives and other members of the same racial or social group may well show that his fear that sooner or later he also will become a victim of persecution is wellfounded".

In de jurisprudentie ten aanzien van de relevantie van par. 43 zien we uiteindelijk de erkenning door de Afdeling dat par. 43 als geldend recht dient te worden beschouwd. In een uitspraak uit 1999 stelt de Afdeling vast dat "de gegrondheid van de door appelland geuite vrees voor vervolging immers niet noodzakelijkerwijs uitsluitend hoeft te worden afgeleid uit zijn persoonlijke ervaringen. Hetgeen familieleden en anderen in een vergelijkbare situatie is overkomen, kan onder omstandigheden eveneens bijdragen tot het oordeel dat aanleiding bestaat voor gegronde vrees voor vervolging". Waarna de Afdeling vervolgt: "appelland heeft verklaard dat ook zijn vader, broer en oom door de Turkse autoriteiten zijn gearresteerd en gedetineerd" zie Spijkerboer en Vermeulen, Vluchtelingenrecht, p. 105. De minister van Buitenlandse Zaken schreef in het ambtsbericht van 8 februari 1983 al; "de mij ten dienste staande gegevens inzake martelingen in Turkije betreffen in feite uitsluitend personen die rechtstreeks of indirect politiek actief zijn (geweest)". Hierbij valt te denken aan activiteiten in politieke partijen, vakbonden, belangenverenigingen en dergelijke.

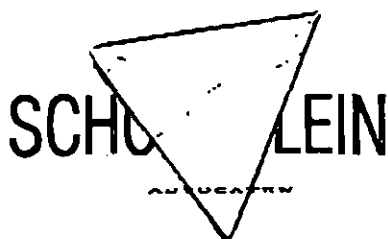
Schoolplein SA
3581 PX Utrecht

De aanduiding 'indirect' is overigens wel extensief op te vatten: vaak is het al voldoende om familie van een activist te zijn. Wanneer de persoonlijke problematiek in samenhang met de problemen c.q. activiteiten van de familie wordt gebracht dan volgt, zoals uit de jurisprudentie blijkt, aannemelijkheid van gegronde vrees voor vervolging. De beslissing van de Raad van State (RO2.93.3958) in de zaak C.A. laat dit heel duidelijk zien. Bewijs van eigen activiteit was niet voorhanden, wel stukken over de dood van nabije familieleden en de rapportage van de Europese Commissie voor de Rechten van de Mens in de zaak van 3 familieleden die uit het dorp waren verjaagd en daarover hadden geklaagd (Mentes en Turhalli-Turkije, Application nr. 23186/94). Een ander voorbeeld: de beslissing in de zaken Kemal en Kenan T. (justitienummer 8912.15.0068). Hun zus zat in het centraal comité van de PKK en de enige keus die zij zelf hadden was guerrillero worden of vluchten. Hun politieke betrokkenheid was minimaal, maar desalniettemin werd gevaar voor vervolging aangenomen en een A-status verleend.

Met betrekking tot vervolging op grond van verwantschap bericht Amnesty International in het bericht van 12 februari 1996 dat ook familieleden van personen die van oppositionele activiteiten worden verdacht, zowel in het zuidoosten als in andere delen van Turkije, grote risico's lopen. Wie bijvoorbeeld familieleden heeft die door de overheid verdacht worden van betrokkenheid bij de of andere oppositionele organisaties, kan van een soortgelijke betrokkenheid worden beticht. Dit kan leiden tot huiszoeking, arrestaties, mishandeling en ook marteling. In dit verband wordt verwezen naar het ambtsbericht van november 2003 waaruit naar voren komt dat familieleden van personen die als links radicalen worden aangemerkt rekening moeten houden met mogelijke belangstelling van de zijde van de autoriteiten, zie de uitspraak: 2005/04/19, Rb Den Haag, 05/5978

Verzoeker is direct na de belastende verklaringen van zijn broer ondergedoken. Er zijn kort na de belastende verklaringen van zijn broer bij zijn familie invallen gedaan door de politie. Vanaf dat moment was verzoeker gedwongen zijn leven in het verborgene voort te zetten.

Eiser is van mening dat zijn situatie door de arrestatie van zijn broer is verslechterd. Immers: eiser zal door de Turkse autoriteiten bovendien worden aangemerkt als een familielid van een Hij was zelf al Zijn andere broer is veroordeeld als lid van . Blijkens het ambtsbericht van november 2003 moeten familieleden van leden rekening houden met een negatieve behandeling door de Turkse autoriteiten, afhankelijk van de graad van verwantschap en de positie binnen de . Hij heeft vier neven die zijn vermoord door de Turkse autoriteiten. Hij heeft familieleden in het buitenland aan wie asiel is verleend. Volgens recente ambtsberichten is de situatie met betrekking tot familieleden niet veranderd. Voorts heeft eiser een beroep gedaan op paragraaf 43 van het UNHCR Handbook. Verweerder heeft ook in dit verband onvoldoende gemotiveerd dat eiser niet in negatieve belangstelling staat of komt te staan bij de Turkse autoriteiten **gezien de arrestatie van zijn broer**

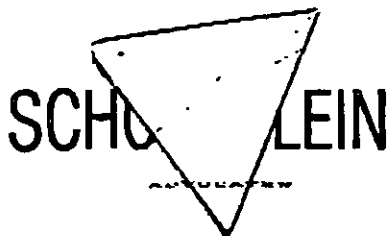

Schoolplein 5A
3581 PX Utrecht

Zijn beide broers zijn beschuldigd van staatsondermijnende activiteiten en zijn zwaar gemarteld. Wetende dat zijn broers het slachtoffer zijn geweest van onmenselijke behandeling van de zijde van de Turkse autoriteiten en hem hetzelfde lot wacht als dat van zijn broers, vreest hij het ergste. Blijkens de door broer [redacted] afgelegde verklaringen omtrent zijn betrokkenheid bij de [redacted] en de diverse huiszoekingen bij zijn ouders en de meervoudige verhoren van zijn vader alsook de door hem overgelegde documenten, is aannemelijk dat de autoriteiten het hier niet bij zullen laten. Er is dan ook voldoende grond om aan te nemen dat ([redacted] bij terugkeer naar Turkije het slachtoffer zal worden van een door art. 3 EVRM verboden behandeling.

Het standpunt van de rechtbank dat het bovenstaande geen concreet aanknopingspunt zou vormen voor twijfel aan de eerder gegeven beschikking van 1 februari 2007 is voor appelland onbegrijpelijk, te meer daar de landsadvocaat van de Staatssecretaris zelf reeds in een eerder stadium twijfels over de juistheid van de beschikking had geuit.

Appelland stelt dat de documenten genoemd onder 5 en 8 inderdaad hetzelfde document te betreffen. Appelland heeft maar een document ingebracht betreffende een aangifte van de moeder bij justitie. Waarom dit tweemaal op de lijst staat is niet duidelijk. Voorts heeft de rechtbank ten onrechte de brief van de advocaat [redacted] advocaat van de moeder, die als document ingebracht was en als zodanig tijdens de terechtzitting is behandeld, niet in haar overweging genomen. De rechtbank rept totaal niet over deze brief van de advocaat. Daarin geeft de advocaat juist helderheid over de diverse mogelijkheden van de Turkse staat om iemand als gezocht aan te merken. Deze advocaat is door de moeder van [redacted] in februari 2008 benaderd in verband met het vinden van haar zoon en om te onderzoeken of haar zoon juridische problemen te verwachten heeft in Turkije. De brief wordt ingebracht ter onderbouwing van het eerdere verhaal van de moeder van eiser. Echter een verklaring heeft zij niet ontvangen. Noch de moeder van eiser noch eiser weten of hij wordt gezocht. Ter toelichting wordt thans een verklaring van de advocaat van de moeder, [redacted] overgelegd. Het gaat om het onderzoek dat de advocaat heeft verricht met betrekking tot de juridische problemen waarmee eiser geconfronteerd zal worden. In deze verklaring heeft de advocaat kennelijk enkel kennis genomen van de belastende verklaringen van broer [redacted]. De advocaat schrijft dat deze verklaring die belastend is voor [redacted] bij een berechting door de rechtbank in Turkije als een belangrijk bewijs wordt beschouwd ten aanzien van het lidmaatschap van [redacted] van een verboden organisatie. Ingeval hij zou worden gearresteerd zal er vervolging worden ingesteld op basis van artikel 168/2 van het voormalig [redacted] - 637 genummerde - Turkse Wetboek van Strafrecht. De straf die hem opgelegd kan worden in geval hij veroordeeld zou worden, bedraagt wettelijk 10 tot 15 jaar. Tevens zal de opgelegde straf op basis van de [redacted] - 3713 genummerde - Antiterreurwet met de helft worden verhoogd aldus de advocaat.

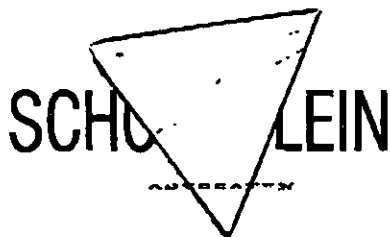

Schoolplein 5A
3581 PX Utrecht

Voorts stelt de advocaat in zijn brief dat een belastende verklaring van een broer genoeg bewijs zal opleveren om iemand te veroordelen vanwege lidmaatschap van een organisatie.

Verder overweegt de advocaat met betrekking tot de opsporing van een persoon het volgende: "het feit dat er in dit stadium geen opsporingsbevel of zo bestaat, wil niet zeggen dat hij in de toekomst niet zal worden berecht, dan wel na berechting niet zal worden veroordeeld. In Turkije worden in de praktijk af en toe (door het parket van de officier van justitie der republiek) opsporingsonderzoeken gestart dan wel opsporingsbevelen uitgevaardigd tegen personen, tegen wie bepaalde bewijzen bestaan. Soms worden de bewuste bewijzen gearchiveerd door de politie, en ingeval een persoon om welke reden dan ook wordt opgepakt en voorgeleid bij de officier van justitie, en tezamen met alle vergaarde bewijzen tot dan toe naar de rechter doorverwezen met de eis de persoon aan te houden, waarna de persoon kan worden gearresteerd. Aldus betekent het enkele feit dat er, voortkomend uit de werkwijze van de politie en het parket in Turkije, geen opsporingsbevel tegen een persoon is uitgevaardigd, niet dat de persoon vanwege zijn activiteiten tot dan toe niet geconfronteerd zal worden met het een of andere juridische probleem " aldus de advocaat.

Het is zo dat in Turkije diverse mogelijkheden bestaan om iemand als verdachte aan te merken. In diverse ambtsberichten aangaande Turkije kunnen we opmaken dat in Turkije niet geadverteerd wordt dat iemand gezocht wordt. Eiser stelt dat verweerder dan ook bekend dient te zijn met het feit - de mogelijkheid - van het bestaan van diverse opsporingsmogelijkheden dan wel aanhoudingsbevelen in Turkije. In het ambtsbericht van november 2003 staat bijvoorbeeld het volgende vermeld: indien iemand gezocht wordt door de autoriteiten en er een bevel tot bewaring is uitgegaan, is dit altijd bekend bij het parket dat bevoegd is in de plaats waar deze persoon staat geregistreerd bij het bevolkingsregister, bij het parket dat bevoegd is in de plaats waar het delict is gepleegd en bij alle grensovergangen. Voorts vermeldt het ambtsbericht dat als de woonplaats van iemand bekend is, dit feit ook vermeld staat in het bevolkingsregister waar betrokkene geregistreerd is. Verder wordt vermeld dat de aanhouding van iemand ook kan plaatsvinden zonder een daaraan ten grondslag liggend rechterlijk bevel. Kortom het is niet altijd met 100% zekerheid te stellen dat iemand wordt gezocht op basis van een opsporingsbevel en dat de autoriteiten niet in alle gevallen bekend maken dat iemand wordt gezocht. Gelet op het bovenstaande is de informatie in het individuele ambtsbericht dan ook onvolledig en niet sluitend. Uit het ambtsbericht kan niet worden opgemaakt waarop die informatie is gebaseerd. Eiser wil vooral weten welke hoedanigheid de vertrouwenspersonen hebben die informatie vergaren en/of welk kaartmateriaal die vertrouwenspersonen gebruikt hebben bij het onderzoek, en met name wat de bevindingen cq volledige antwoorden op de gestelde vragen van deze vertrouwenspersonen zijn en/of zij daarbij op hun beurt weer een contactpersoon hebben ingeschakeld. Voorts is de vraag of en hoe het onderzoek naar de wel of niet bestaande problemen van eiser met de justitie heeft plaatsgevonden. Eiser is van mening dat hij met concrete aanknopingspunten is

Schoolplein 5A
3581 PX Utrecht

gekomen waardoor twijfel aan de juistheid en/of volledigheid van het ambtsbericht is ontstaan. Eiser verzoekt toestemming om alsnog contra-expertise te laten uitvoeren. Subsidiair verzoekt hij om een nieuw ambtsbericht te laten opmaken waarbij de door eiser naar voren gebrachte informatie (brief van de moeder en de advocaat) betrokken wordt.

Eiser betwijfelt een objectieve en inzichtelijke informatieverstopping, onder aanduiding van de bronnen waaraan die informatie is ontleend. Hij is in tegenstelling tot verweerder van mening dat 'vertrouwelijkheid' gelet op het bovenstaande niet opportuun is.

Overigens wordt nog opgemerkt dat op de brieven van de moeder nog geen reactie is binnengekomen van de Turkse autoriteiten.

Ten aanzien van de kennisgeving van het dorpshoofd wordt gesteld dat deze verklaring ten onrechte wordt afgedaan alsof die in het jaar 2001 is afgelegd. Het betreft een verklaring van het dorpshoofd van 10.09.2007, ontvangen op 7 mei 2008.

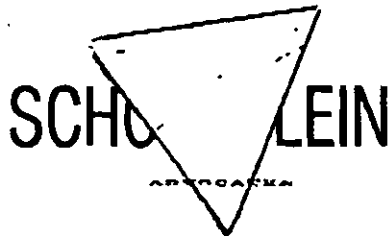
Ten aanzien van het document genoemd onder punt 14, een brief van de advocaat die wijst op de gevaren wanneer appelland in aanraking zou komen met de justitie: deze brief gelezen in samenhang met de brief van advocaat Z. Polat toont aan dat de vrees van appelland concreet en reëel aanwezig is.

Grief 3

Ten onrechte overweegt de Rechtbank dat appelland reeds in een eerdere procedure een beroep had kunnen en moeten doen op artikel, aanhef en onder c, van de definitierichtlijn en dat derhalve geen sprake is van een voor appelland relevante wijziging van het recht.

Toelichting

Appelland stelt ten eerste dat het niet uit te sluiten valt dat art. 15c een relevante wijziging van recht is, zodat de aanvraag niet als herhaalde aanvraag in de zin van art. 4:6 Awb beschouwd dient te worden. Appelland heeft in dit kader een beroep gedaan op de uitspraak van de rechtbank te Arnhem, 8 januari 2008 AWB 07/46401 en de uitspraken van rechtbank Arnhem van 11 april 2008 AWB08/6416 en 08/6417 en rechtbank Amsterdam, 15 mei 2008 AWB 08/16746 en rechtbank Almelo 21 december 2007 AWB 07/44874 en rechtbank Amsterdam, 23 november 2007. Nu er door de Raad van State prejudiciële vragen zijn gesteld, kan niet uitgesloten worden dat eiser in aanmerking komt voor bescherming op grond van dit artikel. Deze vragen zijn nog niet beantwoord door het Hof van Justitie, de conclusie dat art 15c Dri een andere bescherming biedt dan art 29 lid 1 sub b Vw is vooralsnog niet onjuist gebleken.

Schoolplein 5A
3581 PX Utrecht

Voorts stelt appellant dat tijdens de vorige procedure verweerder geen standpunt heeft ingenomen t.a.v. art. 15c DRI, zodat het geval nimmer is getoetst aan dit artikel, terwijl verweerder hiertoe ambtshalve was gehouden. Appellant stelt dat de Definitierichtlijn rechtstreeks van toepassing is. Appellant stelt dat zijn zaak nog niet expliciet is getoetst aan art. 15c Dri.

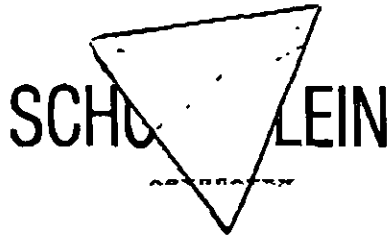
In dit verband wordt verwezen naar diverse ambtsberichten over Turkije. Uit het ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken van april 2008 blijkt dat er sprake is van een toename van xenofobisch nationalisme. Dit raakt alle minderheden in Turkije. Eiser heeft zich beroepen op artikel 15 aanhef en onder c van de Richtlijn. Gelet op het krantenbericht van 26 november 2004 waaruit onomstotelijk vaststaat hoe slecht de bevolking bejegend wordt, is niet onaannemelijk dat eiser daar zelf te vrezen heeft voor zijn leven. Het krantenartikel betreft een verklaring van de dorpschoude die verklaren dat zij door de commandant van het regiment van de militaire politie worden bedreigd met "uitroeien". Een van de ondertekenaars van de gezamenlijke verklaring is de broer van eiser, . Uit dit artikel kan worden opgemaakt dat 80% van de inwoners van (de Koerdische stad waar eiser is geboren, getogen en actief is geweest voor een illegale organisatie) lid is van een linkse beweging en dat alle inwoners worden bedreigd met te treffen zware maatregelen indien zij niet ophouden met hun steun aan deze bewegingen. Hieruit kan worden opgemaakt dat de sfeer in die streek allesbehalve rustig is en dat de bevolking onder zware druk leeft. Uit de andere documenten kunnen we opmaken dat ook de broer . opnieuw met belastende verklaringen van diverse personen, later werd vervolgd en gearresteerd. Dit document is op 26 november 2004 verschenen in de krant Politika. In dit verband wordt nog opgemerkt dat de strijd in Zuid-Oost Turkije weer is opgelaaid, dat daar sprake is van een binnenlands gewapend conflict en dat eiser om die reden bescherming dient te worden geboden. In dit kader verwijs ik naar de uitspraak van de rechtbank te Amsterdam van 23 mei 2008 AWB 08/14930. Eiser komt uit dit conflictgebied. Het feit dat de landsadvocaat in de vorige procedure reden heeft gezien om de thans overgelegde kritische brief aan de procesvertegenwoordiger te schrijven, waaruit eens te meer de ernstige zorgen en twijfels blijken ten aanzien van de bestreden beschikking en de gevolgen van de beschikking, draagt bij aan het door ingenomen standpunt dat zijn overdracht/uitzetting aan Turkije zal leiden tot schending van artikel 3 EVRM.

De Rechtbank heeft dan ook ten onrechte overwogen dat geen sprake is van nova en geen sprake is van relevante wijziging van het recht.

Petitum

Appellant verzoekt de Afdeling om bovengenoemde redenen

-het hoger beroep gegrond te verklaren;

Schoolplein 5A
3581 PX Utrecht

- de uitspraak dd. 10 oktober 2008 alsook het besluit van verweerder dd. 16 september 2008 te vernietigen;
- verweerder te veroordelen in de kosten van het hoger beroep.

Met vriendelijke groet,

Hoogachtend,

Dundar Gurses